

אכן בתנאי שאין ח"ו שום הרהור וגירוי כלל וכלל דאל"כ איסורו מפורש בגמרא.

דברי תוכחה

וע"ד נתינת יד לאשה לא נמצא שום היתר כלל [זולת לאמון ואין לחוש כלל וכלל לבזיון של אותה פרוצה הנוהגת בהפקרות.

וכדי שלא יהא בזיון לעצמו ראוי להשיב "אני כבר התחלתי לנהוג ע"פ השולחן ערוך ואין מנהגי בנתינת ידיים" וכיו"ב, ואין הקשויים בזה אלא פעם פעמים ואח"כ הוחזק הדבר בעיני כל לדבר מובן והבא לטהר מסייעין אותו.

ובדבר הנסיעות בתכיפות לבית, כל ערום יעשה בדעת להשפיע על ההורים שיסכימו וכשהורים רואים שהבן יש לו כאב באמת מזה וכיו"ב, אז הם בדרך כלל משלימין עם רצונו של בן.

טוב להסביר להם לא מחמת חשש רוחניות [אשר בזה חושבים הם את עצמן ליותר מוסמכים להכריע] אלא מפאת הגשמיות לומר כי דבר זה מכאיב אותו או שזה בזיון ונחיתות אצלי כלפי החברים אשר רואים על תכיפות הנסיעות הנהגה של בלתי מבוגר וכיו"ב אשר את זה מבינים ההורים יותר, והכלל הבא לטהר מסייעין אותו.

והנני דו"ש ומברכך בהצלחה רבה ברו"ג בתורה"ק ויר"ש המצפה לרחמי השי"ת ולגאולה שלמה בב"א.

יעקב ישראל קניבסקי

דברי תוכחה

קסה

לאחד שנכשל בטו"ק ביוהכ"פ

בעה"י ערש"ק פ' האזינו התשכ"ב לפ"ג.
לכבוד הב' היקר מהו'... שיחי'.

מכתבו קבלתי והנה לא ידאג כלל וכלל, כי דברי חז"ל אמורים למי שאירע לו ר"ל שלא מחמת טבעו כלל וכגון נשוי ובן ארבעים ויותר עמוס בתורה ויר"ש אשר המסר"ה נשלח לו מן השמים בגזירה

מיוחדת אבל אנשים צעירים וכש"כ כשאנו נשוי הדבר פשוט וברור שאירע הדבר מחמת טבעו שהרהור לפני זמן מה או שהי' בקשוי כי אפילו הרהור מלפני איזו שבועות גורם סוף סוף לזה וכן מבואר הדבר בתשובת צמח צדק מליובביץ ז"ל חלק הו"מ בסופו נדפס שער המילואים ושם סי' ס"ד בשם הגה"ק בעל התניא ז"ל שהי' שוחק מאנשים שנצטערו על זה כי דברי חז"ל הם דוקא לאנשים גדולים מאוד שאין להם מצד הרהור כלל ע"ש היטב.

והדבר ברור שאין כאן לא ידאג כל השנה ולא מובטח לו לאחר השנה וכבר נשאלתי בזה שנה שנה מאנשים שנצטערו מאוד וביררתי שאין כאן בית מיחוש כלל, וכש"כ בבחור שאינו נשוי.

אלא שיש לעשות תיקון המבואר בספרים היינו ללמוד משניות מסכת כלים בעיון ובהעמקה כפי יכולתו, וזה לא מטעם ידאג כו' אלא משום שלא עלתה לו להתפלל בקדושת וטהרת הגוף ביום הכפורים, והלימוד לש"ש יתקן כל זה בעה"י.

והנני דוש"כ ומברכו בהצלחה רבא ברו"ג ובגמר חתימה טובה. המצפה לרחמי השי"ת ולגאולה שלמה בב"א.

יעקב ישראל קניבסקי

קסו

לצעיר אחד בענין טו"ק והרהורי עבירה

בעה"י.

מה שאדם בא לידי טומאה בלא הרהור, אין בזה שום עון כלל, כי זה נקרא לאונסו, רק צריך לטבול בבוקר.

ודאי ובודאי צריך להזהר עד כמה שאפשר מהסתכלות בנשים ומכל דבר המביא לידי הרהור, ומה שיבא ח"ו לידי טומאה אחר הזהירות אין בזה עון.

מה שמכל דבר קטן בא לידי הרהור זהו רגיל מאוד בהרבה צעירים, והעיקר לעסוק בתורה"ק ובמשך איזו שנים ינצל אי"ה מזה